

[Obsah čísla](#)

Na lince 156 aneb Čím žije Městská policie

Strážník by měl být i dobrý psycholog

Vídáme je v ulicích v bílém autě s označením MP a majáčkem na střeše. Pokud se zrovna nic neděje, můžou se nám zvenku jevit třeba takhle: mám uniformu, tudíž určitou pravomoc a jsem v pohodě. Jaké to je ale ve skutečnosti, být členem autohlídky - právě teď, po zvýšení pravomocí Městské policie?

"U městské policie sloužím už devátý rok, říká Robert Šebesta, "a tak můžu porovnávat. Přibylo nám práce, ale technika je dnes lepší, než bývala, a většina lidí nás bere - někteří k nám dokonce přistupují i s větším respektem než ke státní policii. Oni se starají o celou Prahu 9, zatímco my o Prahu 14 včetně Dolních Počernic spolu s Klánovicemi a Horními Počernicemi, a jsou hodně vytíženi papírováním, nemají moc času být na ulicích. Právě v Klánovicích je umístěno detašované pracoviště zdejší městské policie: autohlídka odtud vyjíždí do Újezda nad Lesy, Kolodějí a Běchovic. Na "zbytku rajonu od Hloubětína po Černý Most se pohybuje neustále alespoň jedna autohlídka.

Robert Šebesta s Jaroslavem Pokorným tvoří sebraný tým

Robert Šebesta, který jezdí spolu s Jaroslavem Pokorným, zdůrazňuje, jak je důležité moci se na svého parťáka spolehnout. Při déle směn a náročnosti práce je to pochopitelné: vždy po dvou denních dvanáctihodinových službách vyjíždějí dvakrát za sebou na noční, pak si pár dní odpočinou a zase nanovo. Jaká oznámení na lince 156 je zaměstnávají nejvíc? Přes den lidem vadí špatně zaparkovaná auta či volně pobíhající psi - i když Městská policie disponuje vlastní odchyťovou službou, do jejího příjezdu musí zvíře zajistit -, časté jsou také krádeže v hypermarketech na Černém Mostě. K nejkurióznějším historkám ze služby patří starší zážitek, kdy paní navlečená do kabátu v ceně několika tisíc odmítala v obchodě zaplatit s tím, že je potomkem rakouské kněžny - a poté co byl šťastně přivolán její manžel, strážníky počastovala polibkem. Nad humornými příběhy ovšem jednoznačně převládají ty méně radostné. "Agresivita lidí roste, tvrdí Robert Šebesta, "lidí nám mnohem víc nadávají než dřív. Do přímého fyzického střetu se ale zatím ani jeden z nich nedostal, i když autohlídka opakovaně zasahuje i při mnohdy nebezpečně vyhlížejících manželských konfliktech. "Někdy voláme záchranku: když je některý z účastníků sporu pod vlivem alkoholu, odveze ho na záchytku, jinak se ale snažíme řešit tyhle situace domluvou. Při podezření na spáchání trestného činu musíme útočnicka odvézt na služebnu, to znamená nasadit chvaty, případně pouta, vysvětlují. Nejhorší jsou situace, kdy násilí mezi partnery, jemuž přihlížejí děti, "řeší strážníci opakovaně - nevyřeší ovšem nic, pokud jeden z partnerů nechce podat návrh na stíhání toho druhého. Domluva je na prvním místě i tehdy, kdy se jedná o běžné rušení nočního klidu mezi 22. a 6. hodinou. Pokud to nestačí, následuje bloková pokuta nebo oznámení na úřad: takový postih na základě přestupkového řízení už bývá citelnější.

"Noční služby bývají rušnější ve středu a pak samozřejmě v pátek a v sobotu, říká Robert Šebesta. "Když je klid, provádíme kontroly na různých místech - to, že nás lidé vidí třeba ve tři v noci na Jahodnici, působí preventivně. Strážníci průběžně hlídají restaurace, kontrolují hřbitovy či zahrádkářskou kolonii, v létě a na podzim i rybníky, sledují místa, kde se objevují feťáci: při denních službách ale třeba taky

doručují dopisy pro úřady a soudy. Záběr jejich činnosti je široký: na linku 156 lidé volají kvůli sousedskému sporu či nefungujícímu veřejnému osvětlení stejně jako tehdy, když se stanou svědky nějakého trestného činu. Pokud se ovšem nebojí - a tady je namístě připomenout, že oznámení lze podávat i anonymně, i když je samozřejmě lepší být na místě policii k dispozici. A nemusí jít jen o případy, kdy je evidentně páchána nějaká nepravost. "Loni jsme při takovém výjezdu k bezdomovci, který se válel v jednom domě pod schody, objevili celostátně hledanou osobu. Při kontrolách vozidel se zase této dvoučlenné autohlídky jen za loňský rok podařilo najít šest kradených aut.

Aktuálním a žhavým tématem se díky kampani zaměřené na postih nesprávně parkujících řidičů v poslední době staly také odtahy. (O situaci kolem parkovacích ploch píšeme na str. 23).

Dlouhá noc (čaro)dějů

Je 30. dubna 20.00 hodin - nastupuji k osádce vozu. Noc, kdy se pálí čarodějnice, nabízí poněkud netypickou službu: autohlídka ve složení Robert Šebesta, Jaroslav Pokorný je dnes jednou ze čtyř osádek, křižujících Prahu 14.

První zastávka - auto s espézetkou JCH stojí na chodníku u Hassa. Tvzení řidiče, že z parkoviště vyjel směrem k silnici stejně jako Pražáci před ním, zní věrohodně, pro tentokrát to spraví dvouseťkorunová pokuta.

Do hypermarketu jela hlídka kvůli krádeži.

A máme tady hlášení z Bryksovy ulice - znovu špatné parkování. "Škoda řady 120, béžová, SPZ..." Botičku po prověření vozidla prostřednictvím databáze kradených aut nasadí kolegové, vysílačka nás totiž směřuje k CČM. "Krádež zboží, 340 korun, Vietnamka, doklady nemá." Mjíme další autohlídku: Miroslav Netolický a Petr Dorážka na parkovišti u dalšího obchodáku zabavili fotoaparát bez jakýchkoli dokladů, nabízený kolemjdoucím ke koupi. Případ se postoupí úřadu městské části ke správnímu řízení.

V kanceláři pod schody zatím člen bezpečnostní agentury připravuje protokol. Žena středního věku s trvalým bydlištěm v Dygrýnově ulici ukazuje alespoň kartu pojištěnce a Jaroslav Pokorný odchází ověřit potřebné údaje. Pokud se neprokáže, že zadržený člověk byl v posledních třech letech pravomocně odsouzen za krádež, a pokud hodnota odcizeného zboží nepřesáhne 5 000 korun, jedná se o přestupek. Platí to i v případě paní V., která bez zaplacení přes pokladnu pronesla tři kousky spodního prádla. "Já jsem nechtěla, říká a ukazuje strážníkům několik stokorun. Když se dozvídá, že musí do patnácti dnů zaplatit tisíc korun složenkou nebo přímo na služebně, nevypadá nijak zvlášť ztrápeně. "Pokud by se to stalo podruhé, oznámíme to na úřad a pokuta bude až patnáct tisíc, upozorňuje ji Robert Šebesta.

A jede se do Kardašovské - první nepovolené pálení čarodějnic. Kolegové z další autohlídky nás předstihli, takže je tu už liduprázdno. "Naši jen ověřují, zda je podchycen konkrétní viník, který bude nucen uvést prostranství do původního stavu.

Z pultu centralizované ochrany nám hlásí narušení prostoru školy v Horních Počernicích. Mladí za budovou poslušně hasí svůj ohniček, jinak kde nic tu nic. "U devětadevadesáti procent poplachů je výsledek negativní, ale ověřit to samozřejmě musíme, říkají strážníci, "možná to způsobil ten déšť. Poprchávat začalo už po osm.

Na Lehovci byl jeden nepovolený ohniček.

Kromě rutinní kontroly vodáren v rajonu stihneme cestou zajet také ke garážím, které stojí na odlehlém místě mezi Černým Mostem a Kyjemi. Na křižovatce ulic Průmyslová x Objízdná už zdálky vidíme blikat majáčky. Nehoda - na silnici už leží jen motorka, řidiče nejspíš odvezla sanitka, snad to nebylo tak zlé. Každou chvíli začne znovu pršet, počasí na čarodějnice nic moc.

V Dolních Počernicích, kde je každoroční pálení vatry s programem řádně povolené, skomírá spousta menších ohničků. Jsme tu celkem zbyteční, i když... "Tady by to ale pálit neměli, vyskakuje jeden strážník o kus dál z auta a vzápětí pohltní prostranství před dřevěnou boudou tma.

Už jsme najeli pěkných pár kilometrů - cestou zpátky musíme u benzinky natankovat. Dnes už se našťestí nemusejí dvě autohlídky vejít do společného limitu sto kilometrů za noc jako dřív, ale některé relikty minulosti pořád ještě přetrvávají. Když v Hloubětíně dáváme oznámení o špatném parkování za stěrač auta stojícího na přechodu, z pohledu výkazů nočních služeb to není žádná "zásluha", mezi aktivitami naší autohlídky budou totiž započteny pouze přestupky.

Je po jedenácté. Pódium v Horních Počernicích je momentálně prázdné, ale mezi stánky to ještě žije. Zdá se, že všichni jsou tu v pohodě: už neprší a čas opileckých výpadků asi ještě nenastal.

Noční se ještě ani nepřehoupala do druhé poloviny, a já už pomalu usínám. Na rozdíl od strážníků to ovšem můžu zabalit klidně před půlnocí. Až budu vstávat, oni teprve půjdou spát, za sebou další dvanáctihodinovou službu.

text a foto: Věra Štemberová

Pomoc v tísní pro občany Prahy 14

Městská policie hlavního města Prahy realizovala další ze svých preventivních programů: v polovině května došlo v domě v ul. Kpt. Stránského 996 ke slavnostnímu zahájení provozu PCO. Připojení k tzv. pultu centrální ochrany, umožňující v případě potřeby neodkladné přivolání pomoci, má pro zdravotně handicapované obyvatele domu nesporně velký význam. Uživatel služby nosí u sebe pager, odborně řečeno kombinovaný komunikátor bezdrátového zabezpečovacího systému, který reaguje na prosté stisknutí tlačítka - vyslaný nouzový signál, přenesený telefonní linkou, zachytí operační středisko obvodního ředitelství Městské policie. Odtud je okamžitě na dané místo vyslána hlídka, jež zajistí všechno, co je nutné k záchraně zdraví nebo života. Odbor sociálních věcí úřadu naší městské části k připojení doporučil dvacet občanů, převážně vyššího věku, lidí s omezenou pohyblivostí nebo cukrovkáře, kteří žijí osamocně. Připojení k pultu centrální ochrany je poskytováno zdarma, uživatelé platí pouze telefonní impulsy.

Ke zlepšení práce Městské policie přispějí čtyři nové digitální fotoaparáty Canon, darované naší městskou částí. Slavnostního předání u starosty ing. Miroslava Froňka se účastnila ředitelka MP v Praze 14 ing. Dana Hetzlová spolu s technickohospodářským pracovníkem Lukášem Flechtněrem.

